

Departementet
J.nr. MST-600-00047

Den 14. januar 2009

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 28 (alm. del) stillet af folketingsmedlem Per Clausen (EL).

Spørgsmål 28

Ministeren bedes redegøre for, hvorledes virksomheder skal lave risikovurderinger eller chemical safety assessments af deres nanomaterialer, når der er generel enighed blandt EU Kommissionens og RCEPs eksperter om, at de nuværende vejledninger til risikovurdering enten er mangelfulde og ikke virker mht. nanomaterialer eller ikke giver meningsfulde resultater.

Svar

Når et kemisk stof formuleres på nanoform, kan det opnå nogle særlige nanorelaterede egenskaber, som skal ses i sammenhæng med de kemiske og toksikologiske egenskaber, som stoffet har i forvejen. For kemiske forbindelser er anerkendte risikovurderingsmetoder en integreret del af vores lovgivning. Selvom disse metoder ikke er designet til at håndtere de særlige nanoegenskaber, giver de trods alt et udgangspunkt for vurdering af nanomaterialer. Hvis et kemisk stof fx vurderes at udgøre en kræftisiko, vil denne vurdering også gælde for stoffets nanoform. Stadigvæk er der tvivl, om metoderne for kemikalier også fuldt ud dækker de særlige egenskaber, som et stof på nanoform kan få. Denne tvivl deler jeg med EU Kommissionens og RCEPs eksperter, og her er det vigtigt at skaffe den nødvendige viden. Derfor er det betryggende, at der i OECD og EU-regi ydes en stor indsats, med dansk deltagelse, for at afklare denne usikkerhed.

Virksomheder er underlagt kemikalielovgivningen, og de har derfor også ansvar for deres produkter. Det betyder fx, at virksomhedernes vurdering af risikoen ved et stof skal ske ud fra al tilgængelig viden, inklusiv viden om de særlige egenskaber, som stoffer på nanoform kan have, og som sandsynligvis er grunden til, at nanoformen anvendes. Med hensyn til mere specifik vejledning vedr. vurderingen af stoffer på nanoform, så vil jeg i øvrigt henvise til det arbejde Kommissionen har sat i gang, og som er beskrevet i besvarelsen af spørgsmål UVT alm. del 27.

Jeg vil dog også gerne understrege, at vi ikke står i en situation, der er ude af kontrol. Miljøstyrelsens kortlægninger af anvendelsen af nanomaterialer i industrien og til forbrugere har vist, at forbruget endnu er begrænset, og at der ikke finder åbenlyse farlige anvendelser sted. Ministeriet for Sundhed og

forebyggelse har sammen med andre ministerier redegjort for, hvordan den danske lovgivning håndterer nanomaterialer og vist, at der ikke er behov for en særlig nano-lovgivning, men at eksisterende lovgivning, evt. med tekniske justeringer, er egnet til at håndtere anvendelsen af nanomaterialer, så det sker på en sikker måde.

På forbrugerområdet har vi også muligheder for at kontrollere anvendelsen. Det skete fx da man undlod at godkende anvendelsen af zinkoxid som nanopartikler i solcreme efter at EU's videnskabelige komité for forbrugerprodukter vurderede, at der ikke var tilstrækkelige dokumentation for nanopartiklernes sikkerhed.